N O R A K S T S

Lieta Nr. A420762910
Lietvedības Nr. A02172-12/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā, 2012.gada 9.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā:
tiesnese S.Pone,

2012.gada 9.janvārī rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „MTK Construction" pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts ieņēmumu dienests novirzītu SIA „MTK Construction" 2010.gada 14.jūnija pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksas pieprasījumā uzrādīto pievienotās vērtības nodokļa pārmaksu Ls 12,11 nodokļu, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu veikšanai.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 1.oktobrī saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „MTK Construction" (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk arī – atbildētāja vai VID) novirzītu SIA „MTK Construction" 2010.gada 14.jūnija pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksas pieprasījumā uzrādīto pievienotās vērtības nodokļa pārmaksu Ls 12,11 nodokļu, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu veikšanai.

[2] Pieteicēja uzskata, ka VID 2010.gada 16.septembra lēmums Nr.22.4.6/47953 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) nav tiesisks un pamatots un ir izdodams pietiecējai labvēlīgas administratīvais akts, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem:

[2.1] Pieteicēja norāda, ka 2010.gada 14.jūnijā iesniedza pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk arī – PVN) pārmaksas pieprasījumu par periodu no 2010.gada 1.maija līdz 2010.gada 31.maijam. Pēc būtības pieprasījums bija par 2010.gada maijā veiktā darījuma ar zvērinātu tiesu izpildītāju Raimondu Mežiņu (turpmāk arī – R.Mežiņš) pārmaksātā, bet atskaitāmā priekšnodokļa Ls 12.11 novirzīšanu citu nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu veikšanai.

Izskatot SIA „MTK Construction" pieprasījumu, VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes direktora v.i. 2010.gada 15.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.9.14.1/4319 (turpmāk arī - Sākotnējais lēmums). Pieteicēja Sākotnējo lēmumu apstrīdēja VID un 2010.gada 16.septembrī VID ģenerāldirektore

pieņēma lēmumu Nr.22.4.6/47953 (turpmāk arī – Pārsūdzētais lēmums), ar kuru Sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

[2.2] Pieteicēja atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 81.panta piekto un ceturto daļu un norāda, ka Pārsūdzētais lēmums satur pilnīgu citu pamatojumu nekā Sākotnējais lēmums.

Pieteicēja secina, ka VID ģenerāldirektore nemaz nav vērtējusi SIA „MTK Construction" konkrētā darījuma ar zvērināto tiesu izpildītāju R.Mežiņu atbilstību likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajiem nosacījumiem priekšnodokļa atskaitīšanai, kā arī Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīti argumenti attiecībā uz pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā norādīto apstrīdēšanas pamatojumu. Līdz ar to pieteicēja secina, ka ar Pārsūdzēto lēmumu atteikts novirzīt PVN pārmaksu Ls 12.11, nemaz nevērtējot SIA „MTK Construction" tiesības atskaitīt priekšnodoklī Ls 12.11, kas tad arī veido šo pārmaksu.

[2.3] Atsaucoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 12.panta divpadsmitās daļas 2.punktu un VID lēmumā Nr.22.4.6/47953 norādīto, pieteicēja uzskata, ka ar Pārsūdzēto lēmumu nepamatoti konstatēts, ka 2010.gada maijā SIA „MTK Construction" PVN pārmaksa, kuru varētu novirzīt, vispār nemaz nav izveidojusies, un uz tā pamata nepamatoti nav vērtēts jautājums pēc būtības un vērtēts apstrīdēšanas iesnieguma pamatojums.

Pieteicēja uzskata, ka, ja iestādes lēmumā netiek ietverti būtiski procesa dalībnieka iebildumi, kas attiecas uz iestādes pārkāpumiem, kas var būt par pamatu iestādes lēmumu atzīt par prettiesisku, kā arī iestādes galīgais lēmums nesatur argumentāciju par izteiktajiem iebildumiem, ar šādu iestādes galīgo lēmumu nav ievērots procesuālā taisnīguma princips.

Pieteicēja atsaucas uz Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 30.jūnija spriedumu AA43-0360-08/13 un norāda, ka viedokļa neuzklausīšana atbilstoši Administratīvā procesa likuma 62.pantam uzskatāma par būtisku pārkāpumu, dēļ kura iestādes lēmums ir atzīstams par prettiesisku un atceļamu.

[2.4] Pieteicēja atsaucas uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta prakses atzinumu.

Pieteicēja norāda, ka pēc būtības strīds, kuru nesaskatīja un nevērtēja pēc būtības VID ģenerāldirektore, lietā pastāv par priekšnodokļa atskaitīšanas ceturto priekšnoteikumu, proti, vai zvērināta tiesu izpildītāja R.Mežiņa sniegtais pakalpojums tiek izmantots SIA „MTK Construction" savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai un vai šim darījuma pastāv saikne starp priekšnodokli un SIA „MTK Construction" apliekamajiem darījumiem.

Atsaucoties uz VID ģenerāldirektorei apstrīdēšanas iesniegumā minēto, pieteicēja paskaidro, ka starp SIA „MTK Construction" un SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" ar PVN apliekamais darījums bija 2006.gada 24.maijā noslēgtais līgums par Uzņemšanas nodaļas celtniecību klīniskajā slimnīcā „Gaiļezers". Uzņemšanas nodaļa tika uzcelta, bet SIA „MTK Construction" garantijas termiņa laikā objektā tika konstatēti defekti, kuri bija jānovērš saskaņā ar minētā PVN apliekamā darījuma nosacījumiem, proti, bija

jānodrošina minētais ar PVN apliekamais darījums. Lai nodrošinātu minēto ar PVN apliekamo darījumu, SIA „MTK Construction" bija jānoslēdz jauns ar PVN apliekams darījums ar apakšuzņēmēju SIA „Reserv", lai saņemtu konstatēto defektu novēršanas pakalpojumu.

[2.5] Ņemot vērā, ka SIA „Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" lika šķēršļus un nelaida objektā SIA „Reserv" defektu novēršanas darbu veikšanai, pieteicēja vērsās pie zvērināta tiesu izpildītāja, kurš šādos gadījumos pēc ieinteresēto personu lūguma, bet ne saskaņā ar tiesas spriedumu, ir tiesīgs sniegt šādu pakalpojumu saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 74.pantu.

Pieteicēja uzskata, ka zvērināta tiesu izpildītāja R.Mežiņa sniegtais pakalpojums tika izmantots SIA „MTK Construction" savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai un SIA „MTK Construction" bija tiesības atskaitīt priekšnodokli un uzskatīt to par pārmaksu, kuru var novirzīt citu nodokļu, nodevu un citu valsts noteikto maksājumu veikšanai.

[2.6] Pieteicēja atsaucas uz Civillikuma 1663. un 2041.pantu un norāda, ka ievērojot minētās Civillikuma normas, agrāk veiktā ar PVN apliekamā darījuma saistību neizpilde no debitora puses, tieši apdraud šī darījuma spēkā esamību. Tāpēc administratora veiktajiem darījumiem, lai panāktu debitoru saistību izpildi un novērstu agrāk veiktā ar PVN apliekamā darījuma atcelšanu, ir tieša saikne ar šo agrāk veikto ar PVN apliekamo darījumu.

[3] 2010.gada 11.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms sekojošu apsvērumu dēļ:

[3.1] Atsaucoties uz pieteicējas pieteikumā norādītajiem argumentiem un iebildēm, atbildētāja norāda, ka savu pamatojumu un pierādījumus ir norādījusi gan Sākotnējā lēmumā, gan Pārsūdzētajā lēmumā.

[3.2] Atsaucoties uz likuma „ Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu, atbildētāja norāda, ka viens no nosacījumiem priekšnodokļa tiesību izmantošanai ir nepieciešamība konstatēt apstākli, ka attiecīgās preces un pakalpojumi ir izmantoti savā saimnieciskajā darbībā ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai. Respektīvi, ir nepieciešams konstatēt, ka pēc pakalpojuma ekonomiskā un juridiskā satura un būtības tas nodrošina citus ar nodokli apliekamus darījumus, t.i., rada jaunu pievienoto vērtību un pārnes savu vērtību jaunražotas preces un pakalpojuma sastāvā, par ko galējais patērētājs samaksā ar PVN.

Atbildētāja norāda, ka konkrētajā lietā pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apstiprinātu, ka no zvērināta tiesu izpildītāja R.Mežiņa saņemtais pakalpojums ir radījis jaunu pievienoto vērtību, kas pārnesta jauna pakalpojuma sastāvā, par ko galējais patērētājs samaksājis ar PVN.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Lietās par publisko tiesību līguma

atbilstību tiesību normām, tā spēkā esamību un izpildes pareizību gadījumos, kad atbildētājs ir privātpersona, nepieciešama arī atbildētāja piekrišana rakstveida procesam.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(sk.lietas 52.lapu)*. Tiesa atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2010.gada 14.jūnijā pieteicēja iesniegusi VID Pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par 2010.gada maiju, kurā uzrādīts atskaitāmais priekšnodoklis Ls 12,11 un no valsts budžeta atmaksājamā nodokļu summa vai uz nākamo taksācijas periodu attiecināmā nodokļu summa Ls 12,11. Vienlaicīgi pieteicēja iesniegusi Pieprasījumu par pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksu, lūdzot pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas summu Ls 12,11 novirzīt citu nodokļu, nodevu un noteikto maksājumu veikšanai (*sk.lietas 16.lapu*).

[6.2] Ar VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes direktora v.i. *J.D.* 2010.gada 15.jūlija lēmumu Nr.9.14.1/4319 atteikts novirzīt 2010.gada 14.jūnija pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksas pieprasījumā uzrādīto pievienotās vērtības nodokļa pārmaksu (*sk.lietas 13.-14.lapu*). Atteikums pamatots ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmo daļu, proti, lēmumā konstatēts, ka priekšnodoklī iekļauts darījums ar zvērinātu tiesu izpildītāju R.Mežiņu, kas saistīti ar debitoru parādu atgūšanu un kas nerada jaunu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamu preci. Līdz ar to nav konstatējama tieša saikne starp priekšnodokli un apliekamajiem darījumiem.

[6.3] 2010.gada 16.jūlijā pieteicēja iesniegusi VID Pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju par 2010.gada maiju, kurā uzrādīts atskaitāmais priekšnodoklis Ls 12,11, aprēķinātais nodoklis Ls 860,25, un kā valsts budžetā maksājamo nodokļa summu pieteicēja uzrādījusi Ls 848,14 (*sk.lietas 19.lapu*).

[6.4] Ar 2010.gada 16.septembra lēmumu Nr.22.4.6/47953 VID ģenerāldirektore nolēmusi atstāt negrozītu VID Lielo nodokļu maksātāju pārvaldes direktora v.i. *J.D.* 2010.gada 15.jūlija lēmumu Nr.9.14.1./4319 (*sk.lietas 10.-12.lapu*). Minētais lēmums pamatots ar to, ka pieprasījumā minētājā periodā pieteicējai pievienotās vērtības nodokļa pārmaksa nav izviedojusies, proti, pieteicēja ar 2010.gada 16.jūlijā iesniegto laboto pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas par 2010.gada maiju ir aprēķinājusi budžetā iemaksājamo pievienotās vērtības nodokli Ls 848,14 (*sk.šā sprieduma 6.3.punktu*).

[7] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrā atzīts, ka, labvēlīga administratīvā akta izdošanas atteikums pats par sevi neietekmē tā adresāta tiesības, tādēļ, skatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izošanu, tiesai ir jāvērtē, vai pastāv tiesiskie un faktiskie apstākļi pieteicēja prasītā labvēlīgā administratīvā akta izošanai, bet ne pārsūdzētā lēmuma tiesiskums.

Lai uzdotu iestādei izdot labvēlīgu administratīvo aktu, tiesai ir jāpārbauda, vai tiesību normas piešķir personai tiesības no attiecīgā publisko tiesību subjekta prasīt to labumu, kuru persona ietvērusi savā prasījumā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Ja piemērojamā tiesību norma nosaka noteiktus tiesiskus un faktiskus apstākļus attiecīgā labuma saņemšanai, tiesai jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā attiecīgie apstākļi ir iestājušies. Ja tiesa norāda uz kādu obligātu apstākli, kuram būtu jābūt, bet kurš konkrētajā gadījumā nav iestājies, tiesa var noraidīt prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, arī neanalizējot, vai ir iestājušies pārējie tiesību normā minētie apstākļi. Turklāt šādā gadījumā tiesa nav saistīta tikai ar administratīvā akta pamatojumā norādītajiem argumentiem. Izskatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai neatkarīgi no iestādes lēmumā (atteikumā) ietvertā pamatojuma ir objektīvi jāizvērtē, vai pieteicējam ir tiesības uz labvēlīgu administratīvo aktu. Konstatējot, ka kāds labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums nav iestājies, tiesai nav pamata apmierināt prasījumu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-118/2007 10.punktu*)

Skatot pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai ir jāpārbauda, vai pastāv labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikumi. Nelabvēlīgais administratīvais akts, ar kuru iestāde atteikusi apmierināt pieteicēja prasījumu, šādā gadījumā ir vērtējams vienīgi kā lietas iepriekšējās ārpustiesas izskatīšanas rezultāts, tas ir, priekšnoteikums, lai persona varētu vērsties tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, bet šī nelabvēlīgā administratīvā akta atcelšana nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets. Šāda nostādne izriet no apstākļa, ka atteikuma izdot labvēlīgu aktu, kas ir negatīvs administratīvais akts, atcelšana nedod pieteicējam labumu, kuru viņš vēlas iegūt, piemēram, invalīda statusu. Tādu dod vienīgi labvēlīga akta izdošana. Gadījumā, ja tiek pieņemts lēmums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, iepriekš izdotais atteikums automātiski zaudē spēku. Tādējādi atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu atcelšana, vienlaikus neuzliekot pienākumu izdot labvēlīgu administratīvu aktu, ir bezjēdzīga, jo tā nerada tiesiskas sekas. Līdz ar to atteikuma izdot labvēlīgu administratīvo aktu tiesiskums pārbaudāms, skatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, nevis vērtējams kā patstāvīgs prasījums par administratīvā akta atcelšanu. (*sk.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 2.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-415/2006 17.punktu, 2007.gada 4.janvāra spriedumu lietā Nr.14/2007 17.punktu*).

Gadījumā, ja tiesa izskata pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai, kas izskata lietu pēc būtības, jāvērtē tie tiesiskie un faktiskie

apstākļi, kas pastāvēja līdz lietas izskatīšanas pabeigšanai (gadījumā, ja lieta izskatīta mutvārdu sēdē – līdz brīdim, kad tiesa aiziet taisīt spriedumu). Izņēmums ir gadījumā, ja pieprasītais labums ir saistīts ar konkrētu laika periodu vai ja tiesību normas grozījuma gadījumā pārejas noteikumos ir atrunāts citādi. Šāds skatījums uz tiesību normu piemērošanu atspoguļots pastāvīgā Senāta judikatūrā (*sk., piemēram, Senāta 2009.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-345/2009 10.punktu, 2010.gada 28.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-330/2010 13.punktu, 2011.gada 4.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-460/2011 7.punktu*).

[8] Tiesas ieskatā minētie apsvērumi pēc analoģijas vienlīdz attecināmi uz administratīvo procesu iestādē, augstākajai iestādei izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, ar kuru iesniedzējs apstrīdējis atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmo daļu, lemjot par apstrīdēto administratīvo aktu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Augstāka iestāde, pieņemot lēmumu par apstrīdēto administratīvo aktu, citastarp ievēro Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteikto formu, kādā tiek īstenota padotība pār zemāku iestādi, kā arī apstrīdētā administratīvā akta veidu (65.pants).

Augstākai iestādei saskaņā ar minēto tiesību normu ir pēc būtības jāizvērtē lieta, taču, gadījumā, ja augstāka iestāde sākotnējo lēmumu atzīst par pamatotu un tajā ietverto pamatojumu par pietiekamu, augstākā iestāde var izvērtēt pārsūdzēto lēmumu daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Izskatot privātpersonas apstrīdēšanas iesniegumu, ar kuru privātpersona apstrīd iestādes atteikumu izdot labvēlīgu administratīvo aktu, augstākajai ir iestādei ir jāvērtē faktiskie un tiesiskie apstākļi uz lēmuma par apstrīdēto administratīvo aktu izdošanas brīdi, ja vien tiesību normās nav noteikts savādāk. Gadījumā, ja izskatot šādu privātpersonas apstrīdēšanas iesniegumu par atteikumu izdot privātpersonai labvēlīgu administratīvo aktu, no sākotnējā lēmuma (atteikuma) izdošanas brīža ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi un augstākā iestāde ar zemāko iestādi atrodas pakļautības attiecības (Valsts pārvaldes iekārtas likuma 7.panta ceturtā daļa, 37.panta pirmā daļa), augstākā iestāde var pati izlemt lietu pēc būtības saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 56.-70.pantu, tostarp veicot nepieciešamās procesuālās darbības - iegūt papildu informāciju un pierādījumus, uzklausīt neuzklausītos lietas dalībniekus. Šādā gadījumā zemākas iestādes argumentācijai un iesniedzēja pamatojumam, ciktāl tas neattiecas uz faktisko un tiesisko situāciju apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā, nav nozīmes lietas izskatīšanā. Savukārt savu galīgu noformējumu zemākas iestādes izdotais administratīvais akts saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta piekto daļu iegūst tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka pieteicējas arguments par atbildētājas pieļautu procesuālu pārkāpumu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta ceturto daļu nevērtējot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā minēto

pamatojumu, izskatāmajā gadījumā nav atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu, kas varētu ietekmēt šā administratīvā procesa rezultātu.

[9] No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja gan iestādē ar iesniegumu, gan tiesā ar pieteikumu ir vērsusies ar mērķi panākt labvēlīga administratīvā akta izdošanu – pieteicējas no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokļa pārmaksu Ls 12,11 apmērā valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veikšanai.

Līdz ar to, ņemot vērā šā sprieduma 7.punktā minēto Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūru, VID 2010.gada 16.septembra lēmuma Nr.22.4.6/47953 tiesiskums nav vērtējams kā atsevišķs prasījums šajā lietā. Bet izvērtējot pieteicējas prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, izvērtējams, vai ir konstatējami priekšnoteikumi šāda pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

[10] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 28.panta otro daļu pārmaksātās nodokļu summas pēc nodokļu maksātāja pamatota iesnieguma iesniegšanas nodokļu administrācijai un pēc nodokļu administrācijas pārbaudes novirzāmas nokavēto vai kārtējo nodokļu maksājumu segšanai vai atmaksājamas 15 dienu laikā , ja konkrēto nodokļu likumi neparedz citu atmaksāšanas laiku u kārtību. Savukārt likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" pārejas noteikumu 63.punktā noteikts, ka pārmaksāto nodokļu summu, kas izveidojusies par taksācijas periodiem līdz 2010.gada 30.jūnijam, atmaksā apliekamās personas norādītajā bankas kontā 30 dienu laikā pēc pamatota pieprasījuma saņemšanas un nodokļu administrēšanas pasākumu veikšanas.

Savukārt saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktam tikai Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļu summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai.

VID, veicot pieteicējas norādītās pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas, kas izveidojusies par laika periodu no 2010.gada 1.maija līdz 2010.gada 31.maijam, konstatējusi, ka pieteicējas pieprasījumā pārmaksa, ņemot vērā pieteicējas iesniegtos pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas par 2010.gada maiju labojumus, nav izveidojusies.

No lietas materiāliem konstatējams, ka šajā administratīvajā procesā iestādē ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi, proti, nākamajā dienā pēc sākotnējā lēmuma izdošanas pieteicēja iesniegusi pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas par 2010.gada maija mēnesi labojumus (*sk.šā sprieduma 6.3.punktu*), ar kuriem pieteicēja ir aprēķinājusi budžetā iemaksājamo pievienotās vērtības nodokli Ls 848,14, no aprēķinātā pievienotās vērtības nodokļa Ls 860,25 atskaitot priekšnodokli Ls 12,11. Līdz ar to secināms, ka uz 2010.gada 16.jūliju pieteicējai nav konstatējams atmaksājamais priekšnodoklis, nav konstatējama pievienotās vērtības nodokļa pārmaksa, kuru saskaņā ar

likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" pieteicējai būtu tiesības prasīt atmaksāt vai novirzīt citu nodokļu, nodevu vai noteikto maksājumu veikšanai.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami likuma „Par nodokļiem un nodevām" 28.panta otrajā daļā noteiktie priekšnoteikumi nodokļa atmaksāšanai vai novirzīšanai citu nodokļu, nodevu vai noteikto maksājumu veikšanai, proti, pieteicēja ar veiktajiem pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas par 2010.gada maija mēnesi labojumiem saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu no aprēķinātās budžetā iemaksājamās pievienotās vērtības nodokļa summas jau ir atskaitījusi pieteicējas aprēķināto priekšnodokli par darījumu ar zvērinātu tiesu izpildītāju R.Mežiņu (*sk.lietas 44.lapu*). Savukārt, nodokļa pārmaksas pamatotība būtu pārbaudāma tikai tad, ja būtu konstatējama šāda pārmaksa. Proti, pieteikumā minētajiem argumentiem par pieteicējas darījuma ar zvērinātu tiesu izpildītāju R.Mežiņu attiecināmību uz pieteicējas saimniecisko darbību nav nozīmes izskatāmajā lietā.

[11] Ņemot vērā iepriekš norādīto, secināms, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta par 2010.gada 14.jūnija pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksas pieprasījumā uzrādītās pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas Ls 12,11 novirzīšanu nodokļu, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu veikšanai, izdošanai, un līdz ar to pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „MTK Construction" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts ieņēmumu dienests novirzītu SIA „MTK Construction" 2010.gada 14.jūnija pievienotās vērtības nodokļa pārmaksas atmaksas pieprasījumā uzrādīto pievienotās vērtības nodokļa pārmaksu Ls 12,11 nodokļu, nodevu vai citu valsts noteikto maksājumu veikšanai.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2012.gada 9.janvārī.